ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγὸς σοὶ γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα, ἥνπερ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις, καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίας πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεσι, καὶ χάριτι κοσμούμενον, Ἱεραρχίας σὲ ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ

Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μαρτύρες

Λεόντιον φρόνημα στερρῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον, τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο, ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελήλεγκται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ὁ Λέων ὁ ἄθεος, ὁ θήρ, ὁ Θεῷ μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται, διὸ αἰτούμέν σε, Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα, τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μὲ τὰ παρρησίας, Γερμανὲ μακάριε, νὺν Ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας, ᾧ παριστάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου
Ἦχος β'

Εἰ καὶ Μωσαϊκοὶς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο, ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τοὶς ἀμφοὶν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθείαν μεταβέβηκας, Διὸ ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου

Ἦχος πλ. α'

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε, καὶ Χριστὸν εὑρῶν ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας, Διὸ αἰτούμέν σε Ἅγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντο

Ξυνωρίδα τῆς θείας Ἐκκλησίας τὰς σάλπιγγας, Γερμανὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ κλεινὸν Ἐπιφάνιον, τιμήσωμεν προφρόνως οἱ πιστοί, τὸν μὲν ὧς ἐν φρονήματι στερρῶ ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, τὸν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα, ὡς μάστιγα δὲ αἱρέσεων δεινήν, τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον, Οὗτοι γὰρ ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐπιφανίου τὸ κύδος ἔπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμω τοῦ γράμματος, τῶ δεσποτικω ὑποκύψας ζυγῶ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθω θείου νόμου συσχεθείς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρῖνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ προγνώσεως.

Ἰατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοὶ ἐγένετο ἄνθρωπος, τῶ ὑποζυγίω σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτεῖνας ὅρμημα, καὶ σννθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβῶν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τὴ σὴ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή, ὅθεν Θεοτόκον πιστοὶ σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α'

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Τῆς Ἱερωσύνης τὴ στολή, κατακοσμούμενος Μάκαρ διέπρεψας, λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὤφθης θεοφάντορ, καταφωτίζων τοὶς δόγμασιν.

Ὄχημα ὑπήρξας ἀρετῶν, οὗ ἐπιβὰς τῶ Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα, καταλιπῶν, καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ οὐρανοφοίτης, τὴ σὴ σοφία γενόμενος.

Ὑπὸ τῆς προνοίας προγνωσθείς, ὡς Ἱερεὺς θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγας, τυραννικὴν

μιαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦντος, σὲ δεξιὰ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Ποίαν σοὶ ἐπάξιον ᾠδήν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ γ'

Ὁ μόνος εἰδὼς

Φαιὸν περιβόλαιον ἰδών, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν τοὶς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τὴ θεία χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω μέν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον, ὡς αἵματος δὲ συμμετασχούσάν σοί, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβῶν τὴν ὅμαιμον, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφείς, Παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείω δρόμω πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοῶμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Ὁ θεία προγνώσει προειδῶς, σῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς Σοφὲ τὴν εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθῆναί σε, ὡς Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνουχία πανσόφως κατέλεξεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν λαμπρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας θεώσεως, ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σώφρονι, καὶ σοφοὶς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας τὸ ποίμνιον.

Μεγάλης καθέδρας ἐπιβάς, μεγάλως κατελάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ πλήρωμα, διδασκαλίαις καὶ μελωδήμασι, Γερμανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστὴρ οἰκουμένης ὑπέρτιμε.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν Ἁγνή, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείω μύρω τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου

Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας, ταὶς διδαχαίς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλω τήν πίστιν ἐτήρησας, Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Γερμανοῦ

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἱερὰν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν, ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παράνομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ κλῖνας, ἀθέω προστάγματι, ῥαπισμοὺς ὑποφέρων, ὀνείδη καὶ σκώμματα, ὅθεν ὁ ἀλάστωρ, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρὰ σὲ κατέκλεισε, μέχρι τέλους μακάριε, διὰ τοῦτο βοώμέν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν

μνήμην σου.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ δ'
Ὄρος σὲ τὴ χάριτι
Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθῶν τῷ Βαπτίσματι, υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονομος ἀληθῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ὁρᾷ σου πολλὴ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτω ὁ ποιμήν, δόξη καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Ὑπήρξας δοχεῖον θείας χάριτος Ὅσιε, καὶ διεσκόρπισας σαφῶς πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς Ἐπιφάνιε.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθεὶς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβω Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστὴς τῆς σοφίας γεγένησαι.
Θεοτοκίον
Ἁγία Ἁγίων Θεοτοκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς
Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας φωτισμῷ, τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματικὴ μυσταγωγία κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων, Δόξα τὴ δυνάμει σου.

Ἀρνεῖσθαι τὸ πάνσεπον Χριστοῦ ἐξεικόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρός, παραφροσύνη προκληθείς, ταῖς σαῖς ἐξελήλεγκται, περιφανῶς διδασκαλίαις ἀοίδιμε, ἀλλ' ἀνιάτως νοσῶν οὐκ ᾐσθάνετο.

Ῥημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος, ὁ θηριώνυμος, Σοφέ, καὶ θηριότροπος τὸν νοῦν, τοῦ θρόνου κατάγει σε, τοῦ Ἱεροῦ, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπλούτησας, Ἱερουργίαν Παμμάκαρ οὐράνιον.
Θεοτοκίον
Χαρὰν σοὶ σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἁγνή, εὐηγγελίσατο, εἰπών, Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθω ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ ε'
Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμψει
Ὁσίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψω τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκός, ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατώκτιρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἤμειψας εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος ὡς θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Ὑπέδρασας τὸν κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης κατῴκησας, πειρασμοὶς δὲ ἐχώρησας δαιμονικήν, πρὸς πάλην ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος.
Θεοτοκίον
Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε, αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Ὁ λοκλήρως τὸν Χριστόν, ἀγαπήσας θεοληπτε, ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος, καὶ γὰρ σοφῶς ταὶς διδαχαίς, σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Ὑμνωδίαις Γερμανέ, θεοπνεύσοις ἐφαίδρυνας, τὰς χορείας τῶν πιστῶν, καὶ τὰ θεία πληρώματα, ἡ γὰρ παναρμονιος νευρά, Πάτερ τῆς σῆς καρδίας, τους Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνε.

Γηθόμενος, τῶν Μαρτυρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια, στηλιτεύσας ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσεσι, καὶ αὖθις Ἀοίδιμε, εἰκονικαὶς χρωματουργίαις, εἰς ἓν συνάπτων ἀμφότερα.

Θεοτοκίον

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, τῶ γὰρ τόκω ἥνωνται τῶ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ ς'

Ἐκύκλωσεν ὑμᾶς

Δαιμόνων σὲ οἱ μίμηται ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι, τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος τὸν σόν, τὸν ἀντιδικοῦντα εὐηργέτησας, καὶ διφαή, ἔδειξας Πάτερ τόν ἑτερόφθαλμον.

Ὁ Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσὴν τῶ Φαραώ, ἔδειξεν Ἀράβων τοὶς σκηνώμασι, παναληθῶς, ὤφθης τὸν τρόπον τούτου μιμούμενος.

Συνέσεισε τῶν Ἀσσυριων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον, ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος, τοὺς γὰρ αὐτὸν ὅιδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας.

Θεοτοκίον

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν, σὺ γὰρ ἁγνή, καὶ πρὸ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Ῥυθμίζεται ταὶς διδαχαίς σου Πάνσοφε, καὶ λόγοις τὸ βασίλειον ἱεράτευμα, λαός τε τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἡγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ πρὸς Θεόν, καθοδηγεῖται ταίς ὑποθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σὲ ὑμνούντων Ὅσιε, Θεῷ νὺν παριστάμενος, καὶ πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηράτου ὡραιότητος, πρὸς τὴν ζωήν, καθοδηγῆσαι ταίς ἱκεσίαις σου.

Ἀνάβασιν σοφῶς τοῦ βίου τέθεικας, ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν καὶ ἰσχύν, Ἔνδοξε προβαίνων ταὶς ἀσκήσεσιν, ἕως Χριστῷ, τῶ ποθουμένω χαίρων ὡμίλησας.

Θεοτοκίον

Νὺν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον, σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον κοινὸν

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῶ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλῶσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοὶς

ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεί, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος

Ὡς Ἱερέων καλλονήν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως, οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στῦλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βοῶσα, Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολήν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦση, ἣν αἱρετικοὶ διέρρηξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι

- Φανεῖς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
- Κλέος παρ αὐτὴ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.
- Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόροςεἷλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Χαίρων ἀφεὶς γὴν Γερμανὸς καὶ γὴς θρόνον,
- Γὴς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ ζ'

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον

Ἐκ θεϊκῆς, δεδεγμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεάν, τοὶς αἰτοῦσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεύς, εὐλαβεῖσθε γὰρ ἀρετήν, ὅιδε καὶ πολέμιος, ἅπας ὑποπίπτει δέ, οἷς ἐνοικῶν Χριστὸς ἀναπαύεται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγά, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθείς, φράσαι Παμμακάριστε, ψάμμον ὑπερέβη γάρ, ὧν ὁ Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικὸν

Ἡ τριφεγγής, ἑνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτός, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητάς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἄναρχος ἀρχή, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁαινετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ, διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοὶς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Ὅλην ἐν σοί, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος ἀληθῶς, ἀναβρύεις ὡς ποταμός, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆ τε διδάγματα, τὸν αἰνετόν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὑμνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφαίδρυνας, τὰς τοῦ Δεσπότου ἑορτάς, ἀναμέλπων μελωδικῶς, ἔνθεος, γενόμενος, πάντας τοὺς Ἁγίους τε, σαὶς μουσικαὶς ἐμεγάλυνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σοφῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικὸν

Μίαν ἀρχήν, ἑνιαίαν ἄτμητον, ἐν ὑποστάσεσι τρισί, θεολόγω γλώσση βοῶν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ἄναρχον Γεννήτορα, Μονογενή τε συνάναρχον, καὶ συμφυὲς θεῖον Πνεῦμα, τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ ἁγνή, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σέ, καταφεύγω διὰ παντός, Σῶσόν με πανάμωμε, ῥῦσαι ταὶς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς, τῶν δεινῶν μου παθῶν καὶ παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ η'

Ἐν καμίνῳ παῖδες

Σὺ τῶ λόγῳ ἤλεγξας σαφῶς, αἱ ῥέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, βοῶν Ἐπιφάνιε, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θρόνου ἤρθης ὑψηλοῦ, παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τὴ μνήμη τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοὶς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σήν, δι' ἧς ἀναμέλπομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ, πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοὶς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστός, τοὶς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσιν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Λαμπηδόσι καὶ μαρμαρυγαίς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνηδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἠξιωμένος, χορείας ἐπουρανίου, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βοώντων μνημόνευε, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τηρήσας τὸ θεοειδές, καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, εἰκόνας τὰς τῶν Ἁγίων, ἀνεστήλωσας εἰδώς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνειν πᾶσαν τιμήν τε καὶ δόξαν, πανεύφημε καὶ γέρας. Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Καινῶ τρόπω καὶ ὑπερφυεῖ, Παρθένε συλλαβοῦσα, τὸν Λόγον τὸν τῶ Πατρί, συγκαθορώμενον Υἱόν, Παρθένος διέμεινας, Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, τὸ Χαίρέ σοὶ βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῶ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὠδὴ θ'

Τύπον ἁγνῆς

Ὅρος πρακτικῆς ὁ βίος σου, καὶ θεωρίας θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι, ὄντως λαῷ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε, διὸ σὲ ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προϊστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλάνθρωπον.

Ἄναξ τῶν ἀνακτων Ἅγιε, μοναρχικὴ Τριάς, ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοὶς ὑμνούσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον παράσχου, Ἐπιφανίου ταὶς ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον

Ἅπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου. ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δὲ σοὶ προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μέτ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτὸς

Λύειν καὶ δεσμεῖν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξουσίαν οὐρανόθεν δεξάμενος, ἐννομώτατος, ὡς Ἱερεὺς παμμακάριστε, τοὶς ὑμνούσί σε Πάτερ τὴν ἄφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σὲ πάντες μακαρίζωμεν.

Εὗρες ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, Ἱεροφάντορ Γερμανὲ παμμακάριστε, τὸ μακάριον, ἀπειληφως ἐνδιαίτημα, καὶ ζωῆς αἰωνίου λαβόμενος, καὶ θείας θεωρίας, ἀκαταπαύστως ἐμφορούμενος.

Ὅλον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ καὶ παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀναδειχθεὶς Ἱερώτατον, καὶ θυσίαν δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίω, σῶν πονημάτων τὰ ἐφύμνια.

Θεοτοκίον

Στῆσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννῆτορ τὴ σκέπη σου, καὶ ἐλπίδος κρηπίδά σε ἔχοντος, καὶ θείαν προστασίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νὺν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον κοινὸν

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν θείαν καὶ πανίερον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνωδίαις ἀσμάτων, τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν τοὺς λύσαντας, αἱρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα... τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ

Ἦχος πλ. δ'

Τὴ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν σεαυτὸν παρασχόμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι τὸν νοῦν καταυγασθείς, τῆς Ἱερωτάτης ἱεραρχίας σκεῦος καθαρόν, καὶ φωτὸς ἔμπλεων ἀνεδείχθης, Γερμανὲ Πατὴρ ἡμῶν ὅθεν

καὶ ταὶς σοφαίς σου διδασκαλίαις, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, εἰς νομὰς ζωηφόρους ὁδηγήσας, καὶ Γραφικαὶς ἀποδείξεσι, τήν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν στηλιτεύσας, τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως πρόμαχος ἐγένου, καὶ φυλακαὶς καὶ θλίψεσι προσεπάλαισας, καὶ νὺν παριστάμενος Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.